

[Oluf Pedersen.]

Det ærede Medlem Hr. Hoff siger, at man ikke kan have Tiltro til Højesteret. Men hvad er det for en Beskyldning at fremsætte her i det høje Ting? Det ærede Medlem siger: jo, Højesterets Stilling har været tvivlsom. Ja, der er mig bekendt et enkelt Tilfælde, hvor man maaske kunde være i Tvivl om Højesterets Stilling; det var, da der skete en Henvendelse fra Højesteretspræsident Troels G. Jørgensen med Hensyn til Regeringen efter den 29. August, men jeg ved da ogsaa, at alle Højesteretsdommere enstemmigt fordømte denne Henvendelse, saa der er for mig ikke Grund til at nære Tvivl om Højesteret.

Nej, naar man vil fælde Dom over saadanne Ting, skal man i alt Fald bort fra at lade politiske Repræsentanter dømme. Det skal hverken være Repræsentanter for Rigsdagen eller for Modstandsbevægelsen, men det skal være uafhængige Domstole. Det er det tiltalende — og det er saa at sige det eneste, som kan tiltale mig i Lovforslaget —, at man i Stedet for at lade Finansministeren træffe en politisk Afgørelse over for disse Tjenestemænd faar en upartisk Domstol. Det er det eneste tiltalende; ellers er der ikke meget i Lovforslaget, der tiltaler mig.

Det er heller ikke tiltalende, at der indføres tilbagevirkende Kraft. Det er stridende mod al god Praksis; det er kun i Diktaturstaterne, man har lavet den Slags Love med tilbagevirkende Kraft, og det er sølle, at vi nu, efter at vi er blevet færdige med det, jeg kan godt sige forbandede Diktatur, laver Love med tilbagevirkende Kraft.

Det er ogsaa utiltalende, at det gøres straffbart, hvis en Tjenestemand har, som der siges, gjort lidt mere end nødvendigt. Hvis han har gjort det for personlig Fordels Skyld, synes jeg ikke, der er noget at sige til, at det gøres straffbart, men hvis en Tjenestemand har sagt et Par pæne Ord til Tyskerne for at redde sin By fra at blive mere eller mindre ødelagt, synes jeg ikke, han skal dømmes for det. Hvis det er for personlig Fordels Skyld, skal jeg ikke sige noget til det.

Det er tiltalende, at der er en Appelinstans, men den burde omfatte alle Forseelser, ogsaa de forholdsvis smaa. Jeg ved Tjenestemænd, som mener, at de har opført sig rigtigt og tjent Samfundet godt et Liv igennem, og som nu kommer i en saadan Konflikt, og selv om man kan sige, at det er kun lidt, de dømmes her, drejer det sig dog om hele Tjenestemandens Liv. Jeg ved i hvert Fald Tilfælde, hvor Folk mener, de er uberettiget sat udenfor, suspenderet fra

deres Stillinger, og hvor det er gaaet dem overordentlig nær. Jeg nævner f. Eks. Politimesteren i Silkeborg, der ganske afgjort har affivet sig selv, fordi der blev rejst Beskyldninger mod ham. Det er strengt, og noget af det, der kan medvirke til, at man maa forlige sig i nogen Grad med Lovforslaget, er, at der ogsaa gennem disse Bestemmelser kan finde en Rensning Sted.

Der blev sagt af det ærede Medlem Fru Alvida Larsen, tror jeg nok, at Lovforslaget burde have hørt under Justitsministeriet, og det synes jeg i og for sig er rigtigt, men jeg har fundet en Forklaring paa, hvorfor det ikke hører under Justitsministeriet. Jeg ved, at vi har nogle Mennesker her i Landet, der er en 4 000—5 000, som i Dag sidder interneret, og som man vilde mene burde høre under Justitsministeriet. Naar de ikke hører under Justitsministeriet, er det, fordi Justitsministeren ikke vil have dem. Det passer nemlig ikke godt i dansk Lov. Det kan være, det er den samme Forklaring her; denne Lov er af en saadan Karakter, at Justitsministeren ikke ret gerne vil have dem, der falder ind under den, og det synes jeg ikke, man skal sige ret meget til.

Jeg vil sige til Slut, at over for denne Lov tror jeg, der er Grund til at sige, at det er ikke alt, hvad man ikke synes om, der skal gøres straffbart. Det er givet, at man ikke synes om de Handlinger, som der her tales om, og særlig da nu — nu er Folk blevet saa hellige alle sammen —, men fordi man ikke synes om det, er det derved dog ikke fastlagt, at det bør være straffbart, og det er ekstraordinært farligt, naar det saa gøres med tilbagevirkende Kraft.

Jeg beklager for saa vidt at skulle sige disse advarende Ord, men jeg vil meget henstille til de politiske Partier, som har Regeringsmagten og bestemmer, hvad der skal vedtages her i Rigsdagen, at de gennemgaar dette Lovforslag meget omhyggeligt og sagligt i et Udvalg, saa at vi ikke faar en Lov, som man, naar der er gaaet nogen Tid, ikke vil være glad ved at kendes ved.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, som de stort set alle har givet Lovforslaget, maaske lige med Undtagelse af den ærede sidste Taler, hvis Tilslutning i hvert Fald var noget betinget, og hvis Tilslutning maaske overhovedet ikke forekom. Det var mig lidt uklart, hvor meget der var Tilfredshed og hvor meget